

DIUMENGE XVIII DURANT L'ANY (C)
Homilia del P. Bonifaci Tordera, monjo de Montserrat
4 d'agost de 2019
Ecl 1,2; 2, 21-23 / Col 3, 1-5.9-11 / Lc 12,13-21

L'Església avui ens sacseja amb el missatge evangèlic contra el dopatge en què ens té atrapats la propaganda a desfruitar només dels béns materials. L'ideal que ens proposen els mitjans es redueixen a "reposar, menjar, beure i divertir-se" com diu l'Evangeli. És a dir, a l'anul·lació de l'ideal de l'home. Cal només una petita ensopegada en la vida (malaltia, problemes econòmics, problemes familiars) per fer-nos caure la bena que ens tapa els ulls. Aleshores resulta evident l'avís de Jesús "això passa amb tot el qui reuneix tresors per a sí mateix i no es fa ric als ulls de Déu". Ja ho intuïa el savi de l'Eclesiastés: "Vanitat de vanitats: treballar per deixar-ho a un altre; esforçar-se sense profit".

Però, ¿és que viure amb la mirada a les coses de dalt pot alliberar-nos de tota preocupació? Evidentment que no. El creient no té la seguretat de no patir, no està deslliurat d'un accident o d'un fracàs, com qualsevol mortal. Però té una mà on agafar-se, un mà que mai no es retira, que sempre ens és oferta. La mà de Déu que sempre ens és estesa i ens pot alliberar de l'angoixa. Que ens permet de veure una dimensió superior. Aquesta seguretat, però, és fruit d'un contacte i una relació ferma amb Déu.

Jesús ho afirma de manera contundent. Ho diu per la seva comunió amb el Pare, i assegura que passi el que passi el Pare ens estima. Que agafats de la seva mà mai no podem enfonsar-nos. Potser sí que ens pot costar la vida temporal, però mai l'eterna. És el que ens revela la resurrecció. Jesús fou crucificat, mort i sepultat, però la seva vida no va acabar en el sepulcre. Va triomfar de la mort, i ara ha rebut tot poder al cel i a la terra, la mateixa sobirania de Déu, assegut a la seva dreta. "Tot el que és del Pare és meu".

St. Pau ho diu així: "Els qui hem estat batejats en Crist, hem ressuscitat amb ell. Vàrem morir amb Crist en el baptisme i la nostra vida està amagada amb Crist en Déu. El dia que Crist es manifestarà, també apareixerem amb ell gloriosos. En conseqüència: feu morir el que ens lliga a la terra, el comportament de l'home mortal estimat per tota mena de cobdícia i d'amor al diner, que és una idolatria. No us en feu esclaus, sigueu homes lliures, ja que per a la llibertat el Crist ens ha alliberat. Sigueu homes nous, revestits de Crist".

¿No és un ideal difícil d'assolir? Podem viure despreocupats? No, però tampoc obsessionats ni angoixats pel què menjarem o beurem o ens vestirem. Mireu els lliris del camp, no filen, i els ocells del bosc, no sembren. I és que el Pare del cel té cura de tots vosaltres, de la mateixa manera que vesteix els lliris del bosc i alimenta els ocells del cel.

Trenquem, doncs, la tendència a posseir, a desfruitar, a ser individualistes i egoistes. Aprenem a desfruitar només d'allò que és necessari. D'aquesta manera fins i tot col·laborarem a no malmetre la creació amb una explotació esbojarrada. L'excés de despeses està trasbalsant l'equilibri natural de la creació. Aquest és el clam del Papa Francesc i també dels científics que confirmen que la situació actual és molt preocupant pel canvi climàtic i l'extinció d'espècies vegetals i animals.

Complint, doncs, la recomanació del Crist de no ambicionar les riqueses, respondrem, també, al bé de la humanitat. Comprometem-nos-hi.